Súd:	Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka:	3To/85/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu:	6319010147
Dátum vydania rozhodnutia:	19. 09. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ:	Mgr. Ján Bednár
ECLI:	ECLI:SK:KSBB:2019:6319010147.2

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici v senáte zloženom z predsedu senátu Mgr. Jána Bednára a sudcov JUDr. Jozefa Ryanta a JUDr. Mária Šuleja v trestnej veci obžalovaného Y. M., stíhaného pre prečin útoku na verejného činiteľa podľa § 323 ods. 1 písm. a/ Tr. zák. a iné, na verejnom zasadnutí konanom dňa 19. septembra 2019, o odvolaní obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Brezno, sp. zn. 3T/54/2019 zo dňa 11.07.2019, takto

r o z h o d o l :

Podľa § 319 Tr. por. odvolanie obžalovaného Y. M. zamieta.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom Okresného súdu Brezno, sp. zn. 3T/54/2019 zo dňa 11.07.2019 bol obžalovaný Y. M. uznaný vinným z prečinu útoku na verejného činiteľa podľa § 323 ods. 1 písm. a/ Tr. zák.a prečinu marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d/ Tr.zák. na tom skutkovom základe, že

1/ dňa 01. 01. 2019 o 4.11 h bola vyslaná hliadka OO PZ v Brezne v zložení W.. J. H. a W.. V.. W. W. na preverenie oznámenia do A., časť T., ulica S. č. XX, kde po príchode na miesto spozorovali osobné motorové vozidlo zn. B. R., ev. č. B. Y (N.) odchádzajúce veľkou rýchlosťou z uvedeného miesta, následne ho začali na svojom služobnom motorovom vozidle prenasledovať až k autobusovej zastávke na križovatke ulice S. a E. X/XX, kde prenasledované vozidlo zastalo, jeho vodič presadol do zadnej časti vozidla, nereagoval na výzvy príslušníkov polície, aby vystúpil, neustále im nadával a vystúpil až potom, keď na miesto prišli jeho rodičia a výzve jeho otca, aj potom sa však správal agresívne, oboma rukami strčil do W.. J. H. a päsťou udrel W.. V.. W. W. do pravej sánky a nad ľavé oko, čím mu spôsobil zranenie, ktoré si vyžiadalo len lekárske ošetrenie bez potreby liečenia a W.. J. H. nespôsobil žiadne zranenia,

2/ dňa 01. 01. 2019 od 2.30 h do 4.34 h z W. W. do T. po ulici S. X až ku križovatke ulice S. a E. X/XX viedol svoje osobné motorové vozidlo zn. B. R., ev. č. B. Y (N.) napriek tomu, že rozhodnutím o priestupku OR PZ ODI Brezno č. ORPZ-BR-ODI2-48/2017-P zo dňa 04. 05. 2017, právoplatným toho istého dňa mu bola okrem iného uložená aj sankcia zákazu činnosti viesť motorové vozidlá v trvaní troch rokov,

Za toto konanie okresný súd obžalovanému uložil úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 1, 5 roka nepodmienečne, pričom pre výkon trestu odňatia slobody ho zaradil do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia. Súčasne obžalovanému uložil trest zákazu činnosti vedenia motorových vozidiel vo výmere 1, 5 roka.

Proti tomuto rozsudku po jeho vyhlásení podal odvolanie obžalovaný a to proti výroku o trest, ktoré dodatočne prostredníctvom svojho obhajcu písomne zdôvodnil. Z dôvodov odvolania v podstate vyplynulo, že obžalovaný spolu s obhajobou sa nestotožnili s výrokom o treste v napadnutom rozsudku. Výrok o treste považujú za neprimeraný a účelu trestu z hľadiska individuálnej ako aj generálnej prevencie v jeho prípade môže byť dosiahnuté aj uložením trestu domáceho väzenia. Podľa obhajoby sa súd prvého stupňa nedostatočne vysporiadal najmä so spôsobom spáchania trestného činu, jeho

následkom, pohnútkou, pomer a mieru závažnosti poľahčujúcich a priťažujúcich okolností. Obhajoba poukázala na to, že obžalovaný sa opakovane priznal k spáchaniu trestného činu a úprimne ho oľutoval, ozrejmil situáciu, za ktorej došlo k predmetnému skutku, pričom pri vystupovaní z auta ho jeden z policajtov chybil za plece, ale toho rukou odstrčil do strany, druhého policajta ako sa otáčal, udrel ho do tváre, pretože sa nechcel nechať chytiť. Obžalovaný si uvedomil, čo urobil a obom policajtom sa ospravedlnil. S políciou aktívne spolupracoval, podrobne popísal všetky skutkové okolnosti. Spôsobenú škodu v celom rozsahu dobrovoľne nahradil V.. W. W..

Obžalovaný v závere odvolania konštatoval, že účelu trestu z hľadiska individuálnej a generálnej prevencie možno dosiahnuť aj uložením trestu domáceho väzenia. V tejto súvislosti poukázal na to, že je otcom X-mesačného syna C. M., ktorého výchovu a výživu chce aktívne zabezpečovať, keďže jeho matka a jeho družka V. B. je ešte M. B.K.. Výživou je odkázaná na obžalovaného a jeho rodinu. V prípade uloženia trestu domáceho väzenia má zabezpečenú prácu ako Y. S. F., pričom s uložením trestu domáceho väzenia súhlasí a súhlasia aj jeho rodičia, rovnako súhlasí s jeho výkonom v ich rodinnom dome, kde má nahlásený trvalý pobyt a kde aj reálne žije. Je toho názoru, že sú splnené všetky zákonné podmienky pre uloženie trestu domáceho väzenia a preto navrhol, aby napadnutý rozsudok krajský súd zrušil vo výroku o treste a sám rozhodol rozsudkom vo veci v zmysle písomných dôvodov odvolania.

Obhajca obžalovaného na verejnom zasadnutí poukázal na to, že obhajoba považuje uložený trest za neprimerane prísny, obžalovaný urobil vyhlásenie o svojej vine, z toho dôvodu má za to, že boli splnené všetky zákonné podmienky pre aplikáciu § 39 Tr.zák. o mimoriadnom znížení trestu. Podľa obhajoby je možné uložiť trest vo výmere pod jeden rok. Z uvedeného dôvodu navrhol zrušiť napadnutý rozsudok vo výroku o treste a požiadal krajský súd, aby vo veci rozhodol sám v zmysle petitu ich písomného odvolania. Obhajoba taktiež je toho názoru, že boli splnené zákonné podmienky pre uloženie trestu domáceho väzenia.

Prokurátorka krajskej prokuratúry na verejnom zasadnutí uviedla, že napadnutý rozsudok na rozdiel od obhajoby považuje za zákonný a spravodlivý, na pojednávaní bola osoba obžalovaného podrobne referovaná a vzhľadom k jeho trestnej minulosti a páchaniu priestupkov, navrhla zamietnuť odvolanie obžalovaného.

Obžalovaný na verejnom zasadnutí uviedol: „Chcem, aby odvolací súd rozhodol v môj prospech, poukazujem na to, že som to všetko oľutoval, škodu policajtovi som nahradil, chcel by som sa podieľať na výchove svojho syna.“

Na základe podaného odvolania Krajský súd v Banskej Bystrici v zmysle § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým obžalovaný podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo a dospel k záveru, že odvolanie obžalovaného nie je dôvodné.

Odvolací súd zo spisového materiálu zistil, že obžalovaný Y. M. na hlavnom pojednávaní urobil vyhlásenie o svojej vine v zmysle § 257 ods. 1 písm. b/ Tr.por. , pričom toto vyhlásenie súd prijal a ďalšie dokazovanie smeroval k rozhodnutiu o uloženom treste.

Z obsahu odvolania je zrejmé, že toto smerovalo len proti výroku o treste. Preto odvolací súd v napadnutom rozsudku preskúmal tento výrok a zistil, že okresný súd nepochybil, keď obžalovanému uložil úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 1, 5 roka nepodmienečne, so zaradením pre výkon trestu do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia. Okresný súd správne vyhodnotil osobu obžalovaného, ktorý bol doposiaľ 3-krát trestaný tak, ako to je uvedené v odôvodnení napadnutého rozsudku na str. 3 a 4. Správne prihliadol aj na opakované páchanie priestupkov obžalovaným proti občianskemu spolunažívaniu podľa § 49 a proti majetku podľa § 50 zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch. Priestupky páchal v dňoch 04.06.2017, 16.08.2017, 11.10.2017 a týkali sa T. B., matky obžalovaného Q. M. a otca obžalovaného B. M. ako aj jeho brata W. M.. V neposlednom rade obžalovaný bol prejednávaný aj za priestupok, ktorý sa týkal jeho priateľky V. B.. V tomto smere okresný súd výrok o treste veľmi podrobne odôvodnil, pričom sa zaoberal všetkými skutočnosťami, ktorými sa zaoberať mal v zmysle zásad ukladania trestov, pričom krajský súd aby sa neopakoval, odkazuje na toto odôvodnenie napadnutého rozsudku na str. 3 až 5, s ktorým sa v celom rozsahu stotožnil.

Pre doplnenie odvolací súd poukazuje na to, že obžalovaný sa predmetných skutkov dopustil v skúšobnej dobe podmienečného odsúdenia z rozsudku OS Rimavská Sobota, s ktorou skutočnosťou sa prvostupňový súd riadne vysporiadal a dospel k správnemu záveru, že na obžalovaného je potrebné pôsobiť už nepodmienečným trestom odňatia slobody. V tejto súvislosti je potrebné tiež dodať, že okresný súd skúmal možnosť uloženia trestu domáceho väzenia, avšak vzhľadom na skutočnosti, ktoré nastali v rodine obžalovaného, predovšetkým na trestné oznámenia, ktoré podal na obžalovaného dňa 08.07.2019 jeho otec B. M. a trestné oznámenie matky obžalovaného Q. M. zo dňa 08.07.2019, neboli splnené podmienky pre uloženie alternatívneho trestu obžalovanému, a to napriek vyhláseniu otca a matky obžalovaného, že súhlasia s výkonom trestu domáceho väzenia. Aj tieto skutočnosti prvostupňový súd podrobne vyhodnotil, s ktorým hodnotením sa odvolací súd plne stotožnil a v podrobnostiach naň poukazuje. Vzhľadom na vyššie uvedené, krajský súd dospel k rovnakému záveru, ako prvostupňový súd pokiaľ ide o uložený trest obžalovanému a tento trest považuje z hľadiska individuálnej, tak generálnej prevencie za dostatočný na prevýchovu obžalovaného. Obžalovanému totiž za jeho konanie bolo možné v zmysle Tr. zákona uložiť trest odňatia slobody v rozpätí zákonom stanovenej trestnej sadzby od 1 roka do 5 rokov. Obžalovanému teda súd uložil primeraný trest vo výmere 1, 5 roka, teda pri spodnej hranici zákonom stanovenej trestnej sadzby. Keďže obžalovaný bol v posledných desiatich rokoch vo výkone trestu odňatia slobody, prvostupňový súd správne konštatoval u obžalovaného, že pre výkon trestu je potrebné v zmysle § 48 ods. 2 písm. b/ Tr.zák. obžalovaného zaradiť do ústavu so stredným stupňom stráženia. Z uvedeného dôvodu krajský súd nemohol prihliadnuť na odvolacie námietky obžalovaného, keďže tieto musel vyhodnotiť ako účelové, ktorých cieľom bolo vyhnúť sa výkonu trestu odňatia slobody.

Podľa § 319 Tr.por. odvolací súd odvolanie zamietne, ak zistí, že nie je dôvodné.

Za týchto okolností, keď Krajský súd v Banskej Bystrici nezistil dôvody na zmenu napadnutého rozsudku, odvolanie obžalovaného Y. M. ako nedôvodné zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný ďalší riadny opravný prostriedok.